

taan toimimaan myös muussa pohjoismaassa. Terveydenhuoltohenkilökunnan yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista ovat voimassa Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyt sopimukset lääkäreiden (SopS 26/66), hammaslääkäreiden (SopS 60/67), sairaanhoitajien (SopS 28/70) ja lääkintävoimistelijoiden (SopS 36/78) osalta. Islanti on liittynyt lääkäreiden yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevaan sopimukseen. Lisäksi on kaikkien viiden pohjoismaan välillä tehty farmaseuttien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskeva sopimus (SopS 8/71).

Näissä sopimuksissa on määritelty, millä edellytyksillä jossakin sopimusvaltiossa kysymyksessä olevan ammattialan koulutuksen saanut henkilö voi saada pätevyyden toimia ammatissa toisessa sopimusvaltiossa. Sopimuksiin sisältyy myös määräys, jonka mukaan sopimusvaltioiden keskusviranomaisten tulee seurata kysymyksessä olevan ammattialan työmarkkinatilannetta ja tarpeen vaatiessa ilmoittaa siitä Suomen, Tanskan, Norjan ja Ruotsin välisen yhteisistä työmarkkinoista tehdyn sopimuksen (SopS 22/54) mukaisesti asetetulle toimikunnalle ja annettava toisilleen tässä seurannassa tarvittavia tietoja.

Pohjoismainen sosiaalipoliittinen komitea asetti toukokuussa 1976 työryhmän käsittelemään terveydenhuoltohenkilökunnan yhteisiä pohjoismaisia työmarkkinoita koskevia kysymyksiä. Työryhmän tehtävänä oli ensisijaisesti selvittää ne ammattiryhmät, joiden osalta voimassa olevia terveydenhuoltoalan henkilöstöä koskevia sopimuksia vastaava sopimus olisi mahdollinen. Tehtävää ei rajoitettu koskemaan niitä ammattiryhmiä, joiden osalta on olemassa hyväksymismenettely kaikissa pohjoismaissa, vaan tarkoitus oli käsitellä myös sellaisia ammattiryhmiä, joiden osalta laillistaminen vaaditaan ainoastaan jossakin pohjoismaassa. Työryhmä jätti helmikuussa 1980 mietintönsä ja siihen liittyvän sopimusluonnoksen, johon oli sisällytetty 17 ammattiryhmää. Hammashoitajien laillistamismenettelyn tultua säänneltyksi suomalaisten hammashoitajien osalta, sisällytettiin sopimusluonnokseen Pohjoismaiden ministerineuvoston käsittelyssä hammashoitajat kahdeksantenatoista ammattiryhmänä.

Islanti osallistui työryhmän työskentelyyn huomioitsijana. Koska Islanti on sopimuspuolena farmaseuttien yhteispohjoismaisista työmarkkinoista vuonna 1969 tehdystä sopimuksessa ja liittynyt lääkäreiden yhteispohjoismai-

sista työmarkkinoista vuonna 1965 tehtyyn sopimukseen, sovittiin, että Islanti, joka ei tulisi sopimusta allekirjoittamaan, antaisi erillisessä selityksessä hyväksymisensä sille, että nämä sopimukset korvattaisiin nyt tehtävällä sopimuksella. Sopimusvaltiot ovat allekirjoituspöytäkirjassa todenneet, että Islannin hyväksyminen on saatu.

2. Sopimuksen merkitys

Kyseisen sopimuksen piiriin tulisi Suomessa kuulumaan noin 100 000 koulutuksen saanutta terveydenhuoltoalan henkilöä. Sopimuksen tarkoitus on yksinkertaistaa terveydenhuoltoalan henkilöstön yhteispohjoismaista laillistamis- ja hyväksymismenettelyä, mikä helpottaa työvoiman siirtymistä maasta toiseen. Sopimus ei ole työmarkkinasopimus, mitä sopimuksen nimelläkin on haluttu korostaa. Sopimuksen 29 artiklaan on sisällytetty määräys, jonka mukaan sopimuksessa tarkoitettujen henkilöstön palvelukseen ottamisessa noudatetaan mainitun yhteisistä työmarkkinoista tehdyn sopimuksen määräyksiä. Koska terveydenhuoltohenkilökuntaa koskevalla sopimuksella ei ole tarkoitus korjata terveydenhuoltohenkilöstön työvoimatilannetta missään sopimusvaltiossa, siihen on kirjattu periaate, jonka mukaan kukin sopimusvaltio pyrkii huolehtimaan oman terveydenhuoltohenkilöstönsä riittävästä kouluttamisesta.

Terveydenhuoltoalan työvoiman siirtyminen Suomesta muihin pohjoismaihin nykyisten erillissopimusten voimassaoloaikana on ollut suhteellisen vähäistä. Niin ikään on näiden sopimusten nojalla Suomessa hyväksytyjen muiden pohjoismaiden terveydenhuoltoalan ammattihenkilöiden määrä ollut vähäinen. Vuoden 1980 alussa suomalaisista lääkäreistä harjoitti ammattiaan 2,2 prosenttia muissa pohjoismaissa, hammaslääkäreistä 1,8, sairaanhoitajista 3,1 ja lääkintävoimistelijoista 4,4 prosenttia. Tämä ei ole vaikuttanut haitallisesti terveydenhuoltomme järjestämiseen. Terveydenhuoltoalan työvoimatilanteen ollessa tällä hetkellä varsin tyydyttävä ei myöskään uuden sopimuksen odoteta vaikuttavan siihen haitallisesti.

Sopimus edellyttää pohjoismaisen työryhmän perustamista seuraamaan ja osaltaan valvomaan sopimuksen soveltamista eri pohjoismaissa ja kehittämään alan yhteistyötä pohjoismaissa. Tällainen työryhmä on tarkoitus asettaa ja sen asema alan yhteistyötä edistävänä toimielimenä tulee olemaan merkittävä.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen voimaantulo ei tule aiheuttamaan valtiolle välittömiä lisäkustannuksia.

Myöskään ei ole odotettavissa merkittäviä lisätehtäviä lääkintöhallitukselle ja maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolle, jotka toimivat sopimuksen tarkoittamina hyväksyvinä viranomaisina.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tämä artikla sisältää sopimuksen soveltamisalaa koskevan määräyksen. Sopimusta sovelletaan ammatinharjoittajiin, jotka ovat sopimusvaltion tai Islannin kansalaisia ja kuuluvat johonkin artiklassa mainituista 18 ammattiryhmästä. Sopimuksen soveltamisalan rajaaminen vain pohjoismaiden kansalaisiin johtuu siitä, että haluttiin jättää kullekin valtiolle mahdollisuus määrätä, millä edellytyksin muun kuin pohjoismaan kansalainen voi saada laillisuuden ammattiin.

2 artikla. Tämä artikla sisältää ammatinharjoittajan hyväksymistä toisessa sopimusvaltiossa koskevan yleissäännön. Sen mukaan jossakin sopimusvaltiossa laillisuuden, oikeutuksen tai muun näihin verrattavissa olevan oikeudellisen hyväksynnän saanut 1 artiklassa mainitun ammatin harjoittaja voi sopimuksessa määrätyin edellytyksin saada vastaavan hyväksynnän muissa valtioissa, joissa hyväksymistä koskevia määräyksiä on voimassa. Artiklan 2 kappaleen mukaan artiklan määräyksiä sovelletaan myös proviisoreihin ja farmaseutteihin. Artiklan 3 kappaleen mukaan ammatinharjoittaja, joka on koulutettu sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa hyväksymistä koskevia määräyksiä ei ole, on oikeutettu 10—19 artiklassa mainituissa tapauksissa saamaan hyväksymisen sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa tällainen hyväksyminen vaaditaan. Sopimuksen liitteessä selostetaan, missä valtioissa ja minkä ammattiryhmien osalta on sopimuksen voimaan tullessa voimassa hyväksymistä koskevia määräyksiä.

3 ja 4 artikla. Nämä artiklat sisältävät määräykset niistä erityisvaatimuksista, jotka voidaan asettaa kaikkien sopimuksen tarkoittamien ammattiryhmien hyväksymiselle. Sopimusvaltio voi asettaa edellytykseksi hyväksymiselle, että hakijalla on tyydyttävät tiedot niistä laeis-

ta ja hallinnollisista määräyksistä, joilla on merkitystä ammatinharjoittamiselle, sekä tyydyttävä kielitaito. Tyydyttävällä kielitaidolla tarkoitetaan viran hoitamiseen riittävää kielitaitoa. Kansallisella viranomaisella on tältä osin mahdollisuus harkintaan oman lainsäädäntönsä mukaisesti. Harkintaan vaikuttavia tekijöitä ovat tällöin muun muassa virkasuhteen luonne ja pituus.

5—9 artikla. Nämä artiklat sisältävät määräykset niistä erityisvaatimuksista, jotka voidaan asettaa tiettyjen ammattiryhmien hyväksymiselle. Nämä vaatimukset koskevat käytännön harjoittelua ammatissa ja ne voidaan asettaa lääkäreiden, proviisorien, farmaseuttien, kättilöiden ja terveydenhoitajien hyväksymisen edellytykseksi. Sopimuksen 9 artikla sisältää erikoishammashoitajan koulutusta Tanskassa koskevan määräyksen.

Proviisorien, farmaseuttien, kättilöiden ja terveydenhoitajien osalta käytännön palvelu voidaan vaatia suoritettavaksi siinä valtioissa, jossa hyväksymistä haetaan. Lääkärien yhteispuhjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen 2 artiklan mukaan palvelua ei vaadita suoritettavaksi siinä valtioissa, jossa laillistusta haetaan, eikä vaatimuksia tältä osin ole katsottu aiheellisiksi muuttaa.

10—19 artikla. Nämä artiklat sisältävät määräykset pätevyysvaatimuksista toisessa sopimusvaltiossa hyväksymistä varten sellaisten ammattiryhmien osalta, joilla ei ole voimassa hyväksymismääräyksiä kaikissa sopimusvaltioissa. Näihin ammattiryhmiin kuuluvat toimintaterapeutit, terveydenhoitajat, optikot, psykologit, röntgenhoitajat, mielisairaanhoidajat, erikoishammashoitajat, hammashoitajat, hammasteknikot ja apuhoitajat. Näiden ammattiryhmien koulutusta voidaan pitää toisiaan vastaavina kaikissa sopimusvaltioissa, joten on katsottu tarkoituksenmukaiseksi saattaa ne sopimuksen piiriin sii-

tä huolimatta, että säänneltyä hyväksymismenettelyä ei ole siinä valtiossa, jossa koulutus on hankittu.

20 ja 21 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät määräykset siitä, millä tavoin 1 artiklassa mainitun ammattiryhmän hyväksymistä koskevia säännöksiä ryhdytään soveltamaan valtiossa, jossa tällaisia määräyksiä ei ole voimassa sopimuksen tullessa voimaan. Hyväksymisen edellytyksistä tulee neuvotella niiden valtioiden kanssa, jotka 31 artiklan mukaisesti soveltavat sopimusta kysymyksessä olevaan ammattiryhmään. Neuvottelutapaa ei ole määriteltä. Tapauksissa, joissa ammattiryhmän pätevyysvaatimukset ovat 10—19 artiklan mukaiset, voidaan neuvottelu katsoa muodollisuudeksi. Kysymyksen ollessa hyvin vähäisistä muutoksista, voitaneen neuvottelu käydä kirjeitse. Kun hyväksymistä koskevat säännökset tulevat voimaan tässä sopimuksessa tarkoitetun ammattiryhmän osalta valtiossa, jossa niitä ei ole ollut sopimuksen tullessa voimaan, lakkaavat 10—19 artiklassa olevat ammattiryhmää koskevat määräykset olemasta voimassa.

22 artikla. Tämä artikla sisältää määräyksen lääkärin ja hammaslääkärin erikoispätevyuden tunnustamisesta. Sen mukaan lääkäri tai hammaslääkäri, joka on saanut erikoispätevyuden jossakin sopimusvaltiossa ja jolla tämä pätevyys edelleen on, voi saada vastaavan pätevyuden toisessa sopimusvaltiossa edellyttäen, että asianomainen ammattiala on siellä tunnustettu erikoisalaksi. Vastaavat määräykset sisältyvät voimassa oleviin sopimuksiin.

23 ja 24 artikla. Nämä artiklat sisältävät hyväksymistä koskevaa hakemusta ja päätöstä ja hyväksymisen peruuttamista koskevat määräykset. Selvitys sopimuksessa hyväksymiselle asetettujen edellytysten täyttämistä tulee antaa valtion terveyden- ja sairaanhoidon tai vastaavasti eläinlääkinnän alan keskusviranomaisille. Asianomaisten keskusviranomaisten tulee antaa toisilleen kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen tehtyjen hyväksymishakemusten käsittelyssä. Artiklat vastaavat voimassa olevissa sopimuksissa ilmaistuja periaatteita.

25—30 artikla. Nämä artiklat sisältävät sopimuksen soveltamisen yleisiä periaatteita koskevia määräyksiä. Ne on muotoiltu luonteeltaan suosituksenomaisiksi, koska oikeudellisesti velvoittavina ne edellyttäisivät muutoksia lainsäädäntöön. Sopimusvaltiot sitoutuvat huolehtimaan siitä, että sopimuksen tarkoittama ammatinharjoittaja, joka alunperin on saanut hy-

väksymisen toisessa sopimusvaltiossa, on periaatteessa samassa asemassa kuin omassa valtiossa ammatin valmistunut ammatinharjoittaja. Sopimuksen 29 artiklaan on sisällytetty määräys, jonka mukaan yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista vuonna 1954 tehdyn sopimuksen määräyksiä on noudatettava. Sopimusvaltiot sitoutuvat myös seuraamaan työmarkkinakehitystä sopimuksen tarkoittamien ammattiryhmien osalta sekä kehityksen mahdollisesti vaatimaan yhteistoimintaan.

31 artikla. Tämä artikla sisältää sopimuksen voimaantuloa koskevan määräyksen. Sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjan tallettamisen yhteydessä sopimusvaltion tulee, jollei se ole valmis soveltamaan sopimusta kaikkiin 1 artiklassa mainittuihin ammattiryhmiin, joita koskevia hyväksymismääräyksiä siinä valtiossa on voimassa, kirjallisesti ilmoittaa ne ammattiryhmät, joihin se haluaa sopimusta soveltaa. Tämän jälkeen valtio voi koska tahansa samaa menettelyä käyttäen osaltaan laajentaa sopimuksen soveltamisalaa. Suomen osalta sopimusta on tarkoitus soveltaa heti kaikkiin sopimuksen liitteessä mainittuihin ammattiryhmiin. Sopimusta sovelletaan kuhunkin ammattiryhmään sen jälkeen, kun kaikki ne valtiot, joissa ammattiryhmän hyväksymistä koskevia määräyksiä on voimassa, ovat ilmoittaneet olevansa valmiit soveltamaan sopimusta siihen ammattiryhmään.

32 artikla. Tämän artiklan mukaisesti lääkärin, hammaslääkärin, sairaanhoitajien ja lääkintävoimistelijoiden yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista aikaisemmin sopimusvaltioiden välillä tehdyt sopimukset lakkaavat olemasta voimassa silloin kun tätä sopimusta ryhdytään soveltamaan kysymyksessä olevan ammattiryhmän osalta. Artikla ei koske farmaseuttien yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista 2 päivänä joulukuuta 1969 tehtyä sopimusta, jossa myös Islanti on sopimuspuolena, vaan Islanti on antamassaan erillisessä selityksessä ilmoittanut hyväksyvänsä sen, että tämä sopimus tulee korvaamaan kysymyksessä olevan erillissopimuksen. Samassa selityksessä Islanti ilmoittaa hyväksyvänsä myös sen, että tämän artiklan mukaisesti kumoutuva lääkäreitä koskeva erillissopimus, johon Islanti on liittynyt, korvataan tällä sopimuksella.

33 artikla. Tämä artikla sisältää Islannin liittymisoikeutta koskevan määräyksen. Islanti voi neuvottelujen jälkeen liittyä sopimukseen yhden tai useamman 1 artiklassa mainitun am-

mattiryhmän osalta. Kun sopimusta ryhdytään soveltamaan lääkäreiden osalta, lakkaa lääkäreitä koskeva erillissopimus, johon Islanti on liittynyt, 32 artiklan mukaisesti olemassa voimassa.

34 ja 35 artikla. Nämä artiklat sisältävät sopimuksen irtisanomista koskevat määräykset. Sopimus on voimassa toistaiseksi ja se voidaan sanoa irti lakkaavaksi siitä vuoden- tai vuosipuoliskonvaihteesta, joka seuraa kauden kuukauden pituisen irtisanomisajan kuluttua umpeen. Sopimuksen ollessa voimassa sopimusvaltio voi ilmoittaa, ettei se enää sovellu sopimusta tiettyyn ammattiryhmään. Jos Islanti on liittynyt sopimukseen jonkin ammattiryhmän osalta, voi se irtisanoa sopimuksen tämän ammattiryhmän osalta artiklassa mainitun määräajan kuluttua.

36 artikla. Tässä artiklassa luetellaan ne seikat, jotka Ruotsin ulkoasiainministeriön tulee tallettajavaltion ominaisuudessa ilmoittaa muille sopimusvaltioille.

2. Lakiehdotuksen perustelut

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki, johon tulisivat säännökset sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamiseksi tarpeellisista valtiosisäisistä täsmennyksistä.

1 §. Pykälä sisältää säännökset sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä.

2 §. Pykälässä määritellään lain soveltamisala. Lakia sovelletaan ensinnäkin niihin pohjoismaiden kansalaisiin, joilla on oikeus toimia jossakin sopimuksen 1 artiklassa luetussa ammatissa Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa taikka Islannissa siltä osin kuin se on liittynyt sopimukseen. Pykälän 2 momentin mukaan sopimusta sovellettaisiin myös niihin toisen pohjoismaan kansalaisiin, jotka ovat Suomessa saaneet johonkin edellä tarkoitettuun ammattiin vaadittavan koulutuksen. Pykälän 3 momentin mukaan asetuksella voidaan kuitenkin rajoittaa lain soveltamisalaa joidenkin ammattiryhmien osalta sopimuksen 31 ja 34 artiklojen mukaisesti.

3 §. Tämän pykälän mukaan laki ei koske puolustuslaitosta eikä rajavartiolaitosta. Säännös perustuu sopimuksen 28 artiklaan.

4 §. Pykälän mukaan Suomen kansalaisuus ei ole edellytyksenä 2 §:ssä tarkoitettun henkilön, jolla on asianmukainen laillistus, oikeutus tai hyväksyntä ammatin harjoittamiseen, pätevyyttä edellyttävään virkaan Suomessa. Säännös perustuu sopimuksen 1 artiklaan, jonka mukaan sopimusta sovelletaan ammatinharjoittajiin, jotka ovat sopimusvaltion tai Islannin kansalaisia.

5 §. Pykälän mukaan asianomainen viranomainen voi ennen laillistamista tai siihen verrattavan laillistuksen tai oikeudellisen hyväksynnän antamista vaatia sopimuksen 3—8 artiklassa tarkoitettujen lisäedellytysten täyttämistä.

6 §. Lakiehdotuksen 2 §:n 1 momentissa tarkoitettussa ammatissa vaadittavaa pätevyyttä edellyttävää virkaa täytettäessä olisi toimiminen vastaavaa pätevyyttä edellyttävässä virassa toisessa sopimusvaltiossa rinnastettava vastaavanlaisen viran hoitamiseen Suomessa. Säännös perustuu sopimuksen 26 artiklaan.

7 §. Pykälän mukaan toisen pohjoismaan kansalaiset, jotka toimivat tässä laissa tarkoitettussa virassa, ovat palkkauksen, perhe-eläkkeen ja hautausavustusten suhteen samassa asemassa kuin Suomen kansalaiset. Säännös perustuu sopimuksen 27 artiklaan.

8 §. Ehdotuksen mukaan tasavallan presidentti voi antaa erivapauden tai lievennyksen valtion virkamiehiltä vaadittavasta kielitaidosta annetun lain vaatimista kelpoisuusehdoista. Sopimuksen tarkoittamat ammattialat ovat luonteeltaan sellaisia, että toisen pohjoismaan tai kotimaisia kieliä riittävästi taitamattoman, toisessa pohjoismaassa koulutetun Suomen kansalaisen sijoittumista maahamme harjoittamaan ammattiaan ei ole syytä rajoittaa vaatimalla häneltä ehdottomasti valtion virkamiehiltä vaadittavasta kielitaidosta annetussa laissa säädettyä kielitaitoa. Sopimuksen tarkoituksena on, että lääkintöhallitus harkitsee, milloin edellytykset erivapauden myöntämiselle ovat olemassa. Vastaava periaate on omaksuttu myös voimassa olevien erillissopimusten osalta.

9 §. Pykälässä olisi tavanomainen säännös asetuksenantovaltuudesta.

10 §. Laki tulisi voimaan asetuksella erikseen säädettävänä ajankohtana. Voimaantuloasetus annettaisiin sen jälkeen, kun edellytykset sopimuksen kansainväliselle voimaantulolle olisivat olemassa.

11 §. Pykälässä luetellaan ne pohjoismaiden välillä tehdyt terveydenhuoltohenkilö-

kunnan yhteisiä työmarkkinoita koskevien sopimusten voimaansaattamiseksi annetut lait, jotka tällä lailla ehdotetaan kumottaviksi.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Sopimuksen 25 artiklan mukaan ammatinharjoittajalla, joka sopimuksen määräysten mukaisesti on saanut hyväksymisen jossakin sopimusvaltiossa, tulee olla periaatteessa oikeus hakea oman alansa työtä ja tulla siihen palkatuksi toisessa sopimusvaltiossa sen estämättä, ettei hän ole sen valtion kansalainen. Mainittu määräys on ristiriidassa hallitusmuodon 84 §:n säännöksen kanssa, jonka mukaan vain Suomen kansalainen voidaan nimittää valtion virkaan. Koska sopimus näin ollen sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, on eduskunnan hyväksyminen tältä osin tarpeellinen.

4. Säättämisjärjestys

Koska sopimuksen 25 artiklan määräys on ristiriidassa hallitusmuodon 84 §:n säännöksen kanssa, on lakiehdotus käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä ja 69 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

*että Eduskunta hyväksyisi ne Svendborgissa 25 päivänä elokuuta 1981 Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä eräiden ammattiryhmien hyväksymisestä toimimaan terveydenhuollon, sairaanhoidon ja eläinlääkintähuollon alalla tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuk-
sen.*

Samalla annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä eräiden ammattiryhmien hyväksymisestä toimimaan terveydenhuollon, sairaanhoidon ja eläinlääkintähuollon alalla tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä ja 69 §:n 1 momentissa määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §

Svendborgissa 25 päivänä elokuuta 1981 Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä eräiden ammattiryhmien hyväksymisestä toimimaan terveydenhuollon, sairaanhoidon ja eläinlääkintähuollon alalla tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tätä lakia sovelletaan pohjoismaiden kansalaisiin, joilla on oikeus toimia Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa taikka Islannissa, siltä osin kuin se on liittynyt 1 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen, jossakin seuraavista ammateista:

- 1) lääkäri;
- 2) hammaslääkäri;
- 3) sairaanhoitaja;

- 4) proviisori;
- 5) lääkintävoimistelija;
- 6) toimintaterapeutti;
- 7) kätilö;
- 8) terveydenhoitaja;
- 9) optikko;
- 10) psykologi;
- 11) farmaseutti;
- 12) röntgenhoitaja;
- 13) mielisairaanhoitaja;
- 14) erikoishammashoitaja;
- 15) hammashoitaja;
- 16) hammasteknikko;
- 17) apuhoitaja; tai
- 18) eläinlääkäri.

Tätä lakia sovelletaan myös niihin toisen pohjoismaan kansalaisiin, jotka ovat saaneet jonkin edellä mainittuun ammattiin vaadittavan koulutuksen Suomessa.

Asetuksella voidaan säätää, ettei lakia sovelleta johonkin 1 momentissa mainittuun ammattiin.

3 §

Tämä laki ei koske puolustusvoimia eikä rajavartiolaitosta.

4 §

Toisen pohjoismaan kansalainen, jonka Suomen viranomainen on asianmukaisessa järjestyksessä hyväksynyt toimimaan 2 §:ssä tarkoitettussa ammatissaan, voidaan Suomessa nimitellä sellaisessa ammatissa vaadittavaa pätevyyttä edellyttävään virkaan sen estämättä, että hän ei ole Suomen kansalainen.

5 §

Viranomainen, joka päättää 2 §:ssä tarkoitettun henkilön hyväksymisestä toimimaan ammatissaan Suomessa, voi tarvittaessa vaatia, että tämä täyttää ne erityiset vaatimukset, jotka sopimuksen mukaan voidaan asettaa hyväksymiselle.

6 §

Täytettäessä 2 §:ssä tarkoitettussa ammatissa vaadittavaa pätevyyttä edellyttävää virkaa on toimiminen vastaavaa pätevyyttä edellyttävässä virassa toisessa pohjoismaassa rinnastettava vastaavanlaisen viran hoitamiseen Suomessa. Islannin osalta edellä sanottua sovelletaan vain niihin ammatteihin, joihin Islanti soveltaa sopimusta.

7 §

Toisen pohjoismaan kansalaisella, joka toimii 2 §:ssä tarkoitettussa ammatissa vaadittavaa pätevyyttä edellyttävässä virassa Suomessa, on sama oikeus palkkaan ja eläkkeeseen sekä muihin virkaan liittyviin etuihin kuin vastaavassa ammatissa olevalla Suomen kansalaisella. Hänen kuoltuaan on hänen edunsaajillaan, jotka ovat toisen pohjoismaan kansalaisia, sama oikeus perhe-eläkkeeseen, hautausapuun ja hautauskustannusten korvaukseen kuin Suomen kansalaisilla.

8 §

Tasavallan presidentti voi antaa erivapauden tai lievennyksen valtion virkamiehiltä vaadittavasta kielitaidosta annetussa laissa (149/22) säädetyistä kelpoisuusehdoista 2 §:ssä tarkoitettulle henkilölle, joka hakee ammattiinsa vaadittavaa pätevyyttä edellyttävää virkaa Suomessa.

9 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

10 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella erikseen säädettävänä ajankohtana.

11 §

Tällä lailla kumotaan:

1) lääkärien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1966 annettu laki (461/66);

2) Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen lääkärien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta 9 päivänä syyskuuta 1966 annettu asetus (462/66);

3) lääkärien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta 25 päivänä marraskuuta 1977 annettu laki (66/78);

4) lääkärien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen muuttamisesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta 9 päivänä tammikuuta 1978 annettu asetus (67/78);

5) hammaslääkäreiden yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta 5 päivänä toukokuuta 1967 annettu laki (488/67);

6) Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen hammaslääkäreiden yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen ja siihen liittyvän pöytäkirjan voimaansaattamisesta 17 päivänä marraskuuta 1967 annettu asetus (489/67);

7) sairaanhoitajien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta 2 päivänä toukokuuta 1969 annettu laki (382/70);

8) Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen sairaanhoitajien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta 5 päivänä kesäkuuta 1970 annettu asetus (383/70);

9) sairaanhoitajien yhteispohjoismaisia työmarkkinoita koskevan sopimuksen muuttamisesta 10 päivänä elokuuta 1979 annettu asetus (664/79);

10) farmasian tutkinnon suorittaneiden henkilöiden yhteispohjoismaisista työmarkkinoista Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta 15 päivänä tammikuuta 1971 annettu laki (200/71);

11) farmasian tutkinnon suorittaneiden henkilöiden yhteispohjoismaisista työmarkkinoista

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta 19 päivänä helmikuuta 1971 annettu asetus (201/71);

12) lääkintävoimistelijoiden yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1978 annettu laki (545/78); sekä

13) lääkintävoimistelijoiden yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1978 annettu asetus (546/78).

Helsingissä 6 päivänä toukokuuta 1983

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ulkoasiainministeri Pär Stenbäck

Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen

SOPIMUS

eräiden ammattiryhmien hyväksymisestä toimimaan
terveydenhuollon, sairaanhoidon ja eläinlääkintähuollon alalla

Suomi, Norja, Ruotsi ja Tanska, joista seuraavassa käytetään nimitystä sopimusvaltiot, jotka ovat 22 päivänä toukokuuta 1954 tehneet sopimuksen yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista,

jotka katsovat, että myös niiden terveydenhuolto-, sairaanhoito- ja eläinlääkintähenkilöstöryhmien, joita erityiset kansalliset hyväksymisvaatimukset koskevat, mahdollisuudet vapaaseen liikkumiseen pohjoismaiden välillä olisivat hyödyksi näiden valtioiden lääketieteelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle,

jotka katsovat, että näiden henkilöstöryhmien eri valtioiden julkisesti säätelemä koulutus on useimmissa tapauksissa samanarvoista, ja

jotka haluavat pyrkiä takaamaan mainituille henkilöstöryhmille riittävät koulutusmahdollisuudet kussakin sopimusvaltiossa sekä pyrkiä näiden henkilöstöryhmien mahdollisimman yhtenäiseen koulutukseen ja lainsäädäntöön ovat sopineet seuraavasta:

Sovellettamisala

1 artikla

Tätä sopimusta sovelletaan ammatinharjoittajiin, jotka toisaalta ovat sopimusvaltion tai Islannin kansalaisia ja toisaalta kuuluvat johonkin allamainituista ammattiryhmistä:

Ammattiryhmän nimike

Ruotsissa	Tanskassa	Suomessa	Norjassa
1. läkare	laeger	lääkärit/ läkare	leger
2. tandläkare	tandlaeger	hammaslääkärit/ tandläkare	tannleger
3. sjukskoterskor	sygeplejersker	sairaanhoitajat/ sjukskötare	sykepleiere
4. apotekare	provisorer	proviisorit/ provisorer	provisorer
5. sjukgymnaster	fysioterapeuter	lääkintävoimistelijat/ fysioterapeuter	fysioterapeuter
6. arbetsterapeuter	ergoterapeuter	toimintaterapeutit/ verksamhetsterapeuter	ergoterapeuter
7. barnmorskor	jordemödre	kättilöt/ barnmorskor	jordmödre
8. distriktsskoterskor	sundhedsplejersker	terveydenhoitajat/ hälsovårdare	helsesøstre

9. optiker	optikere	optikot/ optiker	optikere
10. psykologer	psykologer	psykologit/ psykologer	psykologer
11. receptarier		farmaseutit/ farmaceuter	reseptarer
12. röntgenassistenter	radiografer	röntgenhoitajat/ röntgenskötare	radiografer
13. skötare i psykiatrisk vård	plejere	mielisairaanhoitajat/ sinnessjukvårdare	hjelpepleiere i psykiatrisk sykepleie
14. tandhygienister	tandplejere	erikoishammashoitajat/ specialtandskötare	tannpleiere
15. tandsköterskor	linikassistenter	hammashoitajat/ tandskötare	tannlegeassistenter
16. tandtekniker	laboratorietand- teknikere	hannasteknikot/ tandtekniker	tannteknikere
17. undersköterskor	sygehjaelpere	apuhoitajat/ hjälpskötare	hjelpepleiere i sykepleie
18. veterinärer	dyrlaeger	eläinlääkärit/ veterinärer	veterinärer

Yleissääntö ammatinharjoittajan hyväksymisestä toisessa sopimusvaltiossa

2 artikla

Sillä, joka on jossakin sopimusvaltiossa saanut laillistuksen, oikeutuksen tai muun näihin verrattavissa olevan oikeudellisen hyväksynnän 1 artiklassa mainittuna ammatinharjoittajana ja jolla se edelleen on voimassa, on tässä sopimuksessa säädetyillä edellytyksillä oikeus saada tällainen hyväksyntä myös muissa valtioissa, joissa on voimassa hyväksymistä koskevia määräyksiä.

Sitä, mitä edellisessä kappaleessa sanotaan hyväksynnästä, sovelletaan vastaavasti toisaalta henkilöön, joka toimii tai on oikeutettu toimimaan proviisorina jossakin valtiossa, ja toisaalta myös häneen, joka olematta proviisori on oikeutettu toimittamaan lääkemääräyksiä apteekissa (farmaseutti Suomessa, reseptar Norjassa ja receptarie Ruotsissa).

Myös ammatinharjoittaja, joka on koulutettu sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa ei ole voimassa ammatinharjoittajien hyväksymistä koskevia määräyksiä, on oikeutettu 10—19 artiklassa mainituissa tapauksissa saamaan hyväksymisen sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa tällainen hyväksyminen vaaditaan.

Erityisessä liitteessä selostetaan, missä valtioissa ja minkä ammattiryhmien osalta on sopimuksen voimaantullessa voimassa hyväksymistä koskevia määräyksiä.

Erityisiä vaatimuksia, joita voidaan asettaa hyväksymiselle

Kaikkia ammattiryhmiä koskevia vaatimuksia

3 artikla

Sopimusvaltio voi vaatia, että se, joka hakee hyväksyntää tähän sopimukseen vedoten, on hankkinut tyydyttävät tiedot laeista ja hallinnollisista määräyksistä, joilla on merkitystä hänen ammatinharjoittamiselleen sopimusvaltiossa.

4 artikla

Norja, Ruotsi ja Tanska voivat vaatia ammatinharjoittajan hyväksymistä varten, että tällä on tyydyttävät tiedot joko norjan, ruotsin tai tanskan kielessä.

Suomi voi vaatia hyväksymistä varten, että hakijalla on tyydyttävät tiedot suomen kielessä.

Eräitä tiettyjä ammattiryhmiä koskevia vaatimuksia

5 artikla

Lääkäriksi hyväksymistä varten sopimusvaltio voi vaatia, että hakija on suorittanut käytännön lääkäriharjoittelun siinä laajuudessa kuin mitä lääkäriksi hyväksymiseksi siinä valtiossa vaaditaan.

6 artikla

Proviisoriksi tai farmaseutiksi hyväksymistä varten sopimusvaltio voi vaatia, että hakija on palvellut apteekissa korkeintaan kolmen kuukauden ajan siinä valtiossa.

7 artikla

Kättilöksi hyväksymistä varten sopimusvaltio voi vaatia, että hakija on korkeintaan kuuden kuukauden ajan harjoittanut käytännössä kättilötoimintaa siinä valtiossa siellä hyväksytyyn kättilön johdolla.

8 artikla

Terveydenhoitajaksi hyväksymistä varten sopimusvaltio voi vaatia, että hakija on korkeintaan yhden kuukauden ajan harjoittanut käytännössä terveydenhoitajantoimintaa siinä valtiossa.

9 artikla

Erikoishammashoitajaksi (tandplejer) hyväksymistä varten Tanska voi vaatia, että hakija, jolta puuttuu tarvittava koulutus avustaa hampaidenoikaisulaitteiden paikalleenasentamisessa ja poistamisessa, hankkii tällaisen koulutuksen.

Sellaisia ammattiryhmiä koskevia määräyksiä, joiden osalta hyväksymissäännökset eivät ole voimassa kaikissa sopimusvaltioissa

Pätevyysvaatimukset toisessa valtiossa hyväksymistä varten

10 artikla

Toimintaterapeutiksi (ergoterapeut) hyväksymisen Norjassa ja Tanskassa sekä toimintaterapeutiksi (verksamhetsterapeut) hyväksymisen Suomessa on oikeutettu saamaan se, joka on Ruotsissa saanut kouluylihallituksen hyväksymän kolme- tai kaksivuotisen koulutuksen toimintaterapeutiksi (arbetsterapeut) tai kouluylihallituksen hyväksymän vanhemman yksivuot-

tisen koulutuksen yhden lukukauden pituisine täydennyskoulutuksineen.

11 artikla

Terveydenhoitajaksi hyväksymisen (helse-soster) Norjassa, (distriktssköterska) Ruotsissa ja (sundhedsplejerske) Tanskassa on oikeutettu saamaan se, joka on Suomessa suorittanut sairaanhoitajan koulutuksen sekä erikoiskoulutuksen terveydenhoitajaksi.

12 artikla

Optikoksi hyväksymisen Suomessa ja Ruotsissa on oikeutettu saamaan

a) se, joka on Tanskassa suorittanut viisivuotisen optikon peruskoulutuksen ammattikoulussa tai, ennenkuin sopimus on tullut voimaan ja sovellettavaksi optikoihin, suorittanut oppisopimuskoulutuksen ammattia varten, ja

b) se, joka on Norjassa joko suorittanut työpajaperuskoulutuksen insinöörikorkeakoulussa (ingeniörhøgskole) ja lisäksi optometrian kurssin,

tai suorittanut optometrian kurssin insinööriopistossa (ingeniørskole) ja sen jälkeen toimintammatissa vähintään kolmen vuoden ajan,

tai saanut kisällinkirjan optikon ammatissa ja sen jälkeen toimintammatissa vähintään kolmen vuoden ajan tai saanut valon taittumista (refraktionering) käsittelevän lisäkoulutuksen insinöörikorkeakoulussa (ingeniørhøgskole).

13 artikla

Psykologiksi hyväksymisen Norjassa ja Ruotsissa on oikeutettu saamaan

a) se, joka Tanskassa on suorittanut psykologian kandidaatin (cand. psych.) tutkinnon tai psykologian virkatutkinnon, ja

b) se, joka Suomessa on suorittanut psykologian kandidaatin tutkinnon.

14 artikla

Röntgenhoitajaksi hyväksymisen Suomessa ja (radiograf) Norjassa on oikeutettu saamaan

a) se, joka on Tanskassa hankkinut terveyshallituksen (sundhedsstyrelsen) suuntaviivojen mukaisen röntgenhoitajan (radiograf) todistuksen, ja

b) se, joka on Ruotsissa suorittanut yliopisto- ja korkeakouluviraston sekä kouluylihallituksen hyväksymän kahden ja puolen vuoden

röntgenhoitajan (röntgenassistent) koulutuksen tai vastaavan vanhemman kaksivuotisen koulutuksen ammattikoulussa.

15 artikla

Mielisairaanhoitajaksi hyväksymisen Suomessa ja (hjelpopleier i psykiatrisk sykepleie) Norjassa on oikeutettu saamaan

a) se, joka on Tanskassa hankkinut mielisairaanhoitajan (plejer) todistuksen terveyshallituksen vuoden 1977 tai myöhempien suunta- viivojen mukaisesti, ja

b) se, joka Ruotsissa on saanut sellaisen koulutuksen ja hankkinut alan käytännön työkokemuksen, joka siellä vaaditaan mielisairaanhoitajilta (skötare i psykiatrisk vård), tai vastaavan vanhemman kaksivuotisen koulutuksen.

16 artikla

Erikoishammashoitajaksi hyväksymisen (tandplejer) Tanskassa, (tannplejer) Norjassa ja (tandhygienist) Ruotsissa on oikeutettu saamaan se, joka on Suomessa saanut erikoishammashoitajan koulutuksen. Hyväksymistä varten voidaan Tanskassa kuitenkin 9 artiklan mukaisesti vaatia tietty täydentävä koulutus.

17 artikla

Hammashoitajaksi hyväksymisen (tandskötare) Suomessa ja (tandsköterska) Ruotsissa on oikeutettu saamaan se, joka Tanskassa tai Norjassa on saanut vahvistetun hammashoitajan (klinikassistent, vast. tannlegeassistent) koulutuksen.

18 artikla

Hammasteknikoksi hyväksymisen Suomessa ja (tandtekniker) Ruotsissa on oikeutettu saamaan

a) se, joka on Tanskassa saanut nelivuotisen hammasteknikon (laboratorietandtekniker) koulutuksen ammattikoulussa tai vanhemman oppisopimuskoulutuksen hammasteknikoksi (laboratorietandtekniker), ja

b) se, joka on Norjassa saanut hammasteknikon (tandtekniker) ammatin kisällinkirjan.

19 artikla

Apuhoitajaksi hyväksymisen Suomessa ja (hjelpopleier i sykepleie) Norjassa on oikeutettu saamaan

a) se, joka on Tanskassa hankkinut apuhoitajan (sygenhjælper) todistuksen terveyshalli-

tuksen vuoden 1973 tai myöhempien suunta- viivojen mukaisesti, ja

b) se, joka Ruotsissa on saanut sellaisen koulutuksen ja hankkinut alan käytännön työkokemuksen, joka siellä vaaditaan apuhoitajalta (undersköterska), tai vastaavan vanhemman 32-viikkoisen koulutuksen.

Uuden ammattiryhmän hyväksymiseen liittyviä määräyksiä

20 artikla

Ennenkuin sopimusvaltio ryhtyy soveltamaan hyväksymismääräyksiä, jotka koskevat tiettyä 1 artiklassa mainittua ammattiryhmää, joka ei ole aikaisemmin siinä valtiossa ollut tällaisen sääntelyn kohteena, valtion tulee ryhtyä neuvotteluihin hyväksynnän edellytyksistä muiden sellaisten valtioiden kanssa, joiden osalta sopimusta voidaan 31 artiklan mukaan soveltaa mainittuun ammattiryhmään.

21 artikla

Jos tietyn 1 artiklassa mainitun ammattiryhmän hyväksymistä koskevia säännöksiä ryhdytään soveltamaan valtiossa, jossa tällaisia säännöksiä ei ole voimassa sopimuksen tullessa voimaan, ja sopimus on tullut 31 artiklan määräysten mukaan sovellettavaksi mainittuun ammattiryhmään nähden, lakkaavat 10—19 artiklassa olevat ammattiryhmää koskevat määräykset olemasta voimassa.

Ilmoitus päätetyistä säännöksistä on hyvissä ajoin ennen niiden voimaantulusta toimitettava Ruotsin ulkoasiainministeriölle.

Erikoispatenttien hyväksyminen

22 artikla

Jos lääkäri tai hammaslääkäri on hankkinut erikoislääkäripätevyyden jossakin sopimusvaltioista, hän saa todistuksen samasta pätevydestä muussa sopimusvaltiossa edellyttäen

toisaalta, että hän on saanut rajoittamattoman hyväksymisen toimia lääkärinä tai vastaavasti hammaslääkärinä tässä valtiossa ja hänellä on yhä tällainen hyväksyminen, ja

toisaalta myös, että asianomainen ammatti-ala on siellä tunnustettu erikoisalaksi niiden määräysten mukaan, jotka säätelevät lääkärin tai vastaavasti hammaslääkärin oikeutta nimittää itseään erikoislääkäriksi tai erikoishammaslääkäriksi.

Hyväksymistä koskeva anomus ja päätös

23 artikla

Sen, joka anoo hyväksymistä vedoten tähän sopimukseen, tulee osoittaa valtion terveyden- ja sairaanhoidon tai vastaavasti eläinlääkinnän alan keskusviranomaiselle, että hän täyttää sopimuksen ehdot.

Hyväksyminen on myönnettävä hakijalle, joka täyttää edellä mainitut ehdot, ellei ole olemassa seikkoja, jotka voivat aiheuttaa hyväksymisen peruuttamisen.

Asianomaisten keskusviranomaisten tulee antaa toisilleen kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen tehtyjen hyväksymisanomusten käsittelyssä. Näiden tulee myös ilmoittaa toisilleen tämän sopimuksen nojalla myönnettyistä hyväksymisistä.

Hyväksymisen peruuttaminen ym.

24 artikla

Jos hyväksymisen alun perin myöntänyt valtio on peruuttanut hyväksymisen, on myöhemmin muussa valtiossa myönnetty hyväksyminen myös peruutettava. Muutoin saadaan myöhemmin myönnetty hyväksyminen peruuttaa ainoastaan sen valtion määräysten mukaisesti, joka on hyväksymisen myöntänyt, kuitenkin siten, että tällöin saadaan ottaa huomioon muussa valtiossa tehty rikos tai osoitettu taitamattomuus tai ilmeinen sopimattomuus.

Jos ammatinharjoittaja, joka on saanut hyväksymisen useammassa sopimusvaltiossa, josakin näistä joutuu siellä tapahtuneen ammatinharjoittamisensa johdosta oikeudellisen tai kurinpidollisen toimenpiteen kohteeksi tai jos hänelle annettu hyväksyminen peruutetaan, on sopimusvaltion tai -valtioiden asianomaiselle keskusviranomaiselle ilmoitettava toimenpiteestä sekä sen syistä. Tällainen ilmoitus on myös tehtävä, jos ammatinharjoittajan oikeutta antaa apteekkeille lääke- tai alkoholireseptejä on rajoitettu tai jos ammatinharjoittaja vapaaehtoisesti on luopunut tällaisesta oikeudesta tai oikeudesta harjoittaa ammattiaan.

Yleisiä periaatteita

25 artikla

Henkilöllä, joka on tämän sopimuksen määräysten mukaisesti saanut hyväksymisen jossa-

kin sopimusvaltiossa, tulee olla periaatteessa oikeus hakea oman alansa työtä ja tulla siihen palkatuksi valtiossa sen estämättä, ettei hän ole sen valtion kansalainen.

26 artikla

Kun joku otetaan palvelukseen tässä sopimuksessa tarkoitettuun ammattiin on 6, 7 ja 8 artiklasta johtuvin poikkeuksin ammatissa toimimiselle annettava sama arvo riippumatta siitä, missä sopimusvaltiossa se on tapahtunut.

27 artikla

Henkilön, joka on saanut toimen muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, missä hänet on alun perin hyväksytty, tulee periaatteessa olla samassa asemassa kuin ensiksi mainitun valtion vastaavat ammatinharjoittajat ovat, mitä tulee hänen oikeuteensa palkkaan ja eläkkeeseen sekä muihin palvelussuhteeseen liittyviin etuihin.

28 artikla

Kunkin sopimusvaltion tulee siinä määrin kuin on mahdollista tehdä muutoksia voimassaoleviin sisäisiin määräyksiin 25—27 artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaisesti mitä tulee valtion siviilivirkoihin samoin kuin myötävaikuttaa siihen, että näitä periaatteita ryhdytään soveltamaan myös muihin kuin valtion virkoihin.

29 artikla

Kun on kysymys tässä sopimuksessa tarkoitettujen henkilöstön ottamisesta palvelukseen, on noudatettava yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista toukokuun 22 päivänä 1954 solmitun pohjoismaisen sopimuksen määräyksiä sekä sen soveltamiseksi pohjoismaista työnvälitystä var- ten vahvistettuja suuntaviivoja.

Valtioiden asianomaisten keskusviranomais- ten tulee seurata kehitystä tässä sopimuksessa tarkoitettujen ammattiryhmien työmarkkinoilla ja, milloin erityiset toimenpiteet katsotaan tarpeellisiksi, ilmoittaa asiasta edellä mainitun sopimuksen 5 artiklan mukaisesti perustetulle toimikunnalle.

Keskusviranomaisten tulee lisäksi jatkuvasti antaa toisilleen tietoja, joilla on merkitystä asianomaisten ammattiryhmien työmarkkinoilla tapahtuvan kehityksen arvioimiselle.

30 artikla

Sopimusvaltioiden tulee yhteistoiminnassa seurata sopimuksen soveltamista sekä tehdä sopimukseen ne muutokset ja lisäykset, joihin kehitys saattaa antaa aihetta.

Voimaantulo

31 artikla

Tämä sopimus on ratifioitava ja se tulee voimaan sitten, kun kaikki valtiot ovat tallettaneet ratifioimiskirjansa Ruotsin ulkoasiainministeriöön.

Ellei jokin valtio ole valmis soveltamaan sopimusta kaikkiin niihin 1 artiklassa mainittuihin ammattiryhmiin, joita koskevat hyväksymismääräykset ovat valtiossa voimassa, valtion tulee tehdä asiasta kirjallinen ilmoitus Ruotsin ulkoasiainministeriölle ratifiointiasiakirjansa tallettamisen yhteydessä. Ilmoituksessa on mainittava kyseessä olevista ammattiryhmistä ne, joihin valtio on valmis soveltamaan sopimusta. Valtio voi sen jälkeen milloin tahansa samalla tavoin ilmoittaa olevansa valmis soveltamaan sopimusta yhteen tai useampaan muista 1 artiklassa mainituista ammattiryhmistä.

Sopimusta sovelletaan kuhunkin erityiseen ammattiryhmään sen jälkeen, kun kaikki ne valtiot, joissa ammattiryhmän hyväksymistä koskevia määräyksiä on voimassa, ovat ilmoittaneet olevansa valmiit soveltamaan sopimusta siihen ammattiryhmään. Jos sopimus on tullut sovellettavaksi sellaiseen ammattiryhmään, joka ei ole oikeudellisesti säädelty kaikissa sopimusvaltioissa, sovelletaan sopimusta sen estämättä, että tällainen ammattiryhmän säätely myöhemmin otetaan käyttöön tässä valtiossa ja huolimatta siitä, että tämä valtio ei tee ilmoitusta edellä mainitulla tavalla.

32 artikla

Kun tätä sopimusta ryhdytään soveltamaan johonkin seuraavista ammattiryhmistä: lääkärit, hammaslääkärit, sairaanhoitajat tai lääkintävoimistelijat, lakkaa asianomaisen ammattiryhmän yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista aikaisemmin sopimusvaltioiden välillä tehty sopimus olemasta voimassa, nimittäin

18 kesäkuuta 1965 tehty lääkäreitä koskeva sopimus siihen

19 elokuuta 1976 tehdyllä sopimuksella tehtyine muutoksineen¹⁾.

16 joulukuuta 1966 tehty hammaslääkäreitä koskeva sopimus¹⁾.

5 joulukuuta 1968 tehty sairaanhoitajia koskeva sopimus siihen

14 kesäkuuta 1979 tehdyllä sopimuksella tehtyine muutoksineen²⁾ ja

17 joulukuuta 1976 tehty lääkintävoimistelijoihin koskeva sopimus¹⁾.

Islannin liittymisoikeus

33 artikla

Neuvottelujen jälkeen Islanti voi liittyä tähän sopimukseen yhden tai useamman 1 artiklassa mainitun ammattiryhmän osalta.

Jos Islanti liittyy sopimukseen tietyn ammattiryhmän osalta, on sillä oikeus vaatia, että hyväksymistä anovalla on tyydyttävät tiedot islannin kielestä.

Irtisanominen ym.

34 artikla

Kukin sopimusvaltio voi irtisanoa tämän sopimuksen ilmoittamalla irtisanomisensa kirjallisesti Ruotsin ulkoasiainministeriölle. Jos jokin valtioista on irtisanonut sopimuksen, se lakkaa olemasta voimassa viimeisessä kappaleessa mainitun määräajan kuluttua.

Sopimuksen tultua sovellettavaksi tiettyyn ammattiryhmään nähden kukin sopimusvaltioista voi ilmoittaa, ettei se halua enää soveltaa sopimusta tähän ammattiryhmään. Tällainen ilmoitus on annettava Ruotsin ulkoasiainministeriölle. Jos jokin valtioista on tehnyt ilmoituksen nyt sanotulla tavalla, sopimuksen sovellettavuus kyseessä olevaan ammattiryhmään lakkaa alla mainitun määräajan kuluttua.

Jos Islanti liittyy 33 artiklan mukaisesti sopimukseen tietyn ammattiryhmän osalta, se voi erota sopimuksesta tämän ammattiryhmän osalta allamainitun määräajan kuluttua ilmoittamalla asiasta kirjallisesti Ruotsin ulkoasiainministeriölle.

Irtisanominen ja ilmoitus, jota tarkoitetaan tässä artiklassa, tulevat voimaan siitä vuodenvaihteesta tai puolivuodenvaihteesta lukien,

¹⁾ Ratifiointiasiakirjat on talletettu Ruotsin ulkoasiainministeriöön.

²⁾ Ratifiointiasiakirjat on talletettu Norjan ulkoasiainministeriöön.

joka sattuu lähinnä sen jälkeen, kun kuusi kuukautta on kulunut siitä, kun irtisanominen tai ilmoitus on saapunut Ruotsin ulkoasiainministeriölle.

35 artikla

Kukin sopimusvaltioista voi välittömin vaikutuksin lopettaa sopimuksen voimassaolon suhteessa yhteen tai useampaan muista valtioista sodan tai sodanvaaran sattuessa tai jos muut erityiset kansalliset tai kansainväliset seikat tekevät sen välttämättömäksi. Muiden valtioiden hallituksille on välittömästi ilmoitettava päätöksestä.

36 artikla

Ruotsin ulkoasiainministeriön tulee ilmoittaa muille sopimusvaltioille

a) ratifiointiasiakirjojen tallettamisesta;

b) tämän sopimuksen 31 artiklan mukaisesta voimaantulopäivämäärästä;

c) muista 31 artiklassa mainituista seikoista;

d) 21 artiklan toisessa kappaleessa tarkoitetuista päätöksistä;

e) 34 tai 35 artiklan mukaisesta irtisanomisesta sekä siitä päivästä, josta lukien irtisanominen tulee voimaan;

f) muista 34 artiklassa mainituista seikoista.

Tämän vakuudeksi asianomaisten valtioiden valtuutetut edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen Svendborgissa 25 päivänä elokuuta 1981 yhtenä suomen-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, josta Ruotsin ulkoasiainministeriön tulee luovuttaa oikeaksi todistetut jäljennökset muille sopimusvaltioille.

Valtiot, joissa 1 artiklassa tarkoitettuja ammatinharjoittajia koskevia hyväksymismääräyksiä on voimassa sopimuksen voimaantullessa

Ammattiryhmä	Valtio			
	Suomi	Norja	Ruotsi	Tanska
1. Lääkärit	×	×	×	×
2. Hammaslääkärit	×	×	×	×
3. Sairaanhoidajat	×	×	×	×
4. Proviisorit	×	×	×	×
5. Lääkintävoimistelijat	×	×	×	×
6. Toimintaterapeutit	×	×	—	×
7. Kätilöt	×	×	×	×
8. Terveystenhoitajat	— ¹⁾	×	×	×
9. Optikot	×	—	×	—
10. Psykologit	—	×	×	—
11. Farmaseutit	×	×	×	—
12. Röntgenhoitajat	×	×	—	—
13. Mielisairaanhoitajat	×	×	—	—
14. Erikoishammashoitajat	— ¹⁾	×	×	×
15. Hammashoitajat	×	×	—	(×) ²⁾
16. Hammasteknikot	×	(×) ²⁾	(×) ²⁾	—
17. Apuhoitajat	×	×	—	—
18. Eläinlääkärit	×	×	×	×

¹⁾ Sairaanhoidajan ja hammashoitajan peruskoulutuksen osalta on voimassa hyväksytty laillistusmenettely.

²⁾ Voimassaolevat määräykset koskevat työskentelyä kansanhammashoidon piirissä.